

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קמה
הכא נמי נימא: תנו לי שושביני ואשמח עמן											ז	קמה
הכא במאי עסקינן - כגון ששמה עמו ז' ימי משתה, ולא הספיק לפרועו עד שמת.	רב יוסף:										!	קמה
לימא: תנו לי בעלי ואשמח עמו תנאי היא											ז	קמה
המאירס את האשה - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה. מקום שנהגו להחזיר קדושין - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר קדושין - אין מחזירין, דברי רבי נתן	דתניא: [רבי נתן]										ז	קמה
באמת אמרו: מקום שנהגו להחזיר - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין.	רבי יהודה הנשיא:										ז	קמה
רבי יהודה הנשיא היינו תנא קמא											ז	קמה
אלא לאו, תנו לי בעלי ואשמח עמו איכא בינייהו, וחסורי מחסרא											!	קמה
המאירס את האשה - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה בד"א - דהדר ביה איהו, אבל מתה, מקום שנהגו להחזיר - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין, ודוקא שמתה היא, אבל מת הוא - אין מחזירין, מאי טעמא? יכולה היא שתאמר: תנו לי בעלי ואשמח עמו	והכי קתני: [רבי נתן]										!	קמה
באמת אמרו: בין מת הוא ובין מתה היא. מקום שנהגו להחזיר - מחזירין, מקום שנהגו שלא להחזיר - אין מחזירין, ולא מציא אמרה: תנו לי בעלי ואשמח עמן	ואתא רבי יהודה הנשיא למימר:										ז	קמה
לא, דכולי עלמא - יכולה שתאמר: תנו לי בעלי ואשמח עמו, ודמית הוא כ"ע לא פליגי, כי פליגי - שמתה היא, והכא בקדושין לטיבועין ניתנו קא מיפלגי											!	קמה
קדושין לאו לטיבועין ניתנו	רבי נתן סבר:										!	קמה
קדושין לטיבועין ניתנו.	ור' יהודה הנשיא סבר:										!	קמה
והא מקום שנהגו להחזיר - מחזירין קתני											ז	קמה
וסבלונות, ודאי מקום שנהגו להחזיר - מחזירין.	הכי קאמר:										!	קמה
והני תנאי כהני תנאי											■	קמה
קדשה בככר - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]										■	קמה
בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, ומחזרת לו את השאר	רבי יהודה:										■	קמה
קדשה בעשרים - נתן לה שלשים חצאין, קדשה בשלשים - נתן לה עשרים חצאין.	רבי יוסי:										■	קמה
במאי עסקינן?											א	קמה
אילימא שמתה											!	קמה
מי אית לה כתובה?											ז	קמה
ואלא שמת הוא											!	קמה
אמאי מחזרת לו את השאר? ונימא: תנו לי בעלי ואשמח עמן											ז	קמה
ואלא באשת ישראל שזינתה											!	קמה
ובמאי?											א	קמה
אי ברצון											!	קמה
מי אית לה כתובה?											ז	קמה
ואלא באונס											!	קמה
מישרא שריא ליה											ז	קמה

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלא, באשת כהן שנאנסה ובקדושין לטיבועין ניתנו קמפילגי		!	■									◇	קמה.
קדושין לטיבועין ניתנו	רבי מאיר סבר:	!	■	◆								◇	קמה.
לא לטיבועין ניתנו	ור' יהודה סבר:	!	■	◆								◇	קמה.
ורבי יוסי מספקא ליה אי לטיבועין ניתנו אי לא, והלכך קדשה בעשרים - נותן לן שלשים חצאין, קדשה בשלשים - נותן לה עשרים חצאין.	[רבי יוסי]	!	■	◆								◇	קמה.
בכל מקום שנהגו להתזיר - מחזירין	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:		■									◇	קמה.
נהרדעא.	ותרגמא:		■										קמה.
שאר בבל מאי?		^											קמה.
מוהרי הדרי, קדושי לא הדרי.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:	!											קמה.
הלכתא: בין שמת הוא בין שמתה היא, והדר ביה הוא - מוהרי הדרי, קדושי לא הדרי הדרא בה אידי - אפי' קדושי נמי הדרי.	רב פפא:	■										◇	קמה.
קדושי לא הדרי, גזירה שמא יאמרו קדושין תופסין באחותה.	אמימר:	■										◇	קמה.
גיטה מוכיח עליה.	רב אשי:	⚡											קמה.
והא דרב אשי בדווא היא, דאיכא דשמע בהא ולא שמע בהא.		■											קמה.
שהשושבינות נגבית בב"ד.												■	קמה.
חמשה דברים נאמרו בשושבינות: נגבית בבית דין, וחוזרת בעונתה, ואין בה משום רבית, ואין השביעית משמטתה, ואין הבכור נוטל בה פי שנים.	ת"ר:											■	קמה.
נגבית בב"ד - מאי טעמא? כמלוה דמיא.												■	קמה:
ואין בה משום רבית - דלא אדעתא דהכי ירב ליה.												■	קמה:
ואין השביעית משמטתה - דלא קרינא ביה לא יגוש.												■	קמה:
ואין הבכור נוטל פי שנים - דהוה ליה ראוי, ואין הבכור נוטל בראוי כבמוחזק.												■	קמה:
כללא דשושבינותא: הוה במתא - איבעי ליה למיתא, שמע קל טבלא - איבעי ליה למיתא, לא שמע קל טבלא - איבעי ליה לאודועיה, תרעומת אית ליה, שלומי משלם.	רב כהנא:											■	קמה:
ועד כמה?												^	קמה:
נהגו בני גננא, עד זוזא - אייתא בכפיה אכליה בכרס'י, עד ארבעה - משלם פלגא, מכאן ואילך - איניש איניש כחשיבותיה.	אביי:											!	קמה:
עשה עמו בפומבי, ובקש לעשות עמו בצנעא - יכול לומר לו: בפומבי אעשה עמך, כדרך שעשית עמי עשה עמו בבתולה, ובקש לעשות עמו באלמנה - יכול לומר לו: בבתולה אעשה עמך, כדרך שעשית עמי עשה עמו בשניה, ובקש לעשות עמו בראשונה - יכול לומר לו: לכשתשא אשה אחרת אעשה עמך, עשה עמו באחת, ובקש לעשות עמו בשתיים - יכול לומר לו: באחת אעשה עמך, כדרך שעשית עמי.	תנו רבנן:											■	קמה:
עתיר נכסין עתיר פומבי - זה הוא בעל הגדות, עתיר סלעים עתיר תקוע - זהו בעל פלפול, עתיר משה עתיר כמס - זהו בעל שמועות, הכל צריכין למרי חטיא - גמרא.	תנו רבנן:											■	קמה:
מאי דכתיב: (משלי ט"ו) כל ימי עני רעים? זה בעל גמרא, וטוב לב משתה תמיד - זה בעל משנה.	רבי זירא אמר רב:											■	קמה:
רבא אמר איפכא.	[רבא]											■	קמה:
מאי דכתיב: (קהלת ז') מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן במ? מסיע אבנים יעצב בהן - אלו בעלי משנה, בוקע עצים יסכן במ - אלו בעלי גמרא.	והיינו דאמר רב משרשיא משמיה דרבא:											■	קמה:
כל ימי עני רעים - זה שיש לו אשה רעה, וטוב לב משתה תמיד - זה שיש לו אשה טובה.	רבי חנינא:											■	קמה:
כל ימי עני רעים - זה איסטניס, וטוב לב משתה תמיד - זה שדעתו יפה.	רבי ינאי:											■	קמה:
כל ימי עני רעים - זה רחמן, וטוב לב משתה תמיד - זה אכזרי.	רבי יוחנן:											■	קמה:

